

ZAKON O POVLAŠTICAMA U UNUTRAŠNJEM PUTNIČKOM SAOBRAĆAJU INVALIDNIH LICA

(Sl. glasnik RS br. 22/93 , 25/93 , 101/05)

Prečišćen tekst zaključno sa izmenama iz Sl. gl. RS br. 101/05 koje su u primeni od 29/11/2005.
(izmene u čl.: 12 .)

Član 1.

Slepa lica i lica obolela od distrofije i srodnih mišićnih i neuromišićnih bolesti, plegija, cerebralne i dečje paralize i multipleks skleroze, sa prebivalištem u Republici Srbiji, kao i njihovi pratioci imaju pravo, pod uslovima utvrđenim ovim zakonom, na povlastice, u unutrašnjem putničkom saobraćaju na teritoriji Savezne Republike Jugoslavije, ukoliko to pravo ne mogu ostvariti po propisima iz oblasti boračke i invalidske zaštite.

Član 2.

(1) Slepim licem, u smislu ovog zakona, smatra se lice koje na boljem oku sa korekcijom ima oštrinu vida manju od 10% a vidno polje suženo na 20 stepeni i manje.

(2) Licem obolelim od distrofije i srodnih mišićnih i neuromišićnih bolesti, plegija, cerebralne i dečje paralize i multipleks skleroze, u smislu ovog zakona, smatra se lice kome je po osnovu tih bolesti utvrđena I kategorija invalidnosti ili priznata potreba za pomoć i negu drugog lica, u skladu sa zakonom.

Član 3.

(1) U unutrašnjem putničkom saobraćaju, slepo lice i lice obolelo od distrofije i srodnih mišićnih i neuromišićnih bolesti, plegija, cerebralne i dečje paralize i multipleks skleroze (u daljem tekstu: invalidno lice) ima u toku jedne kalendarske godine pravo na šest putovanja sa povlasticom u iznosu od:

1) 75% od redovne cene za putovanja železničkim, drumskim i pomorskim, odnosno rečnim saobraćajem;

2) 50% od redovne cene prevoza za putovanje vazdušnim saobraćajem.

(2) Jednim putovanjem u unutrašnjem putničkom saobraćaju smatra se odlazak iz polaznog u odredišno mesto (vožnja u odlasku) i povratak iz odredišnog u polazno mesto (vožnja u povratku).

Član 4.

(1) Pratilac ima pravo na besplatnu vožnju u železničkom, drumskom i pomorskom, odnosno rečnom saobraćaju i na povlasticu od 50% redovne cene vožnje u vazdušnom saobraćaju, u slučajevima kad prati invalidno lice, putuje po to lice ili se vraća posle praćenja takvog lica.

(2) Ako je pratilac invalidnog lica drugo invalidno lice, nema pravo na povlasticu kao pratilac po odredbama ovog zakona.

Član 5.

Invalidno lice i njegov pratilac imaju pravo na povlastice iz čl. 3. i 4. ovog zakona za prevoz u bilo kom razredu, odnosno klasi, u vozu (poslovni, ekspresni, brzi i putnički), odnosno na brodu, kao i za ekonomsku klasu u avionu.

Član 6.

(1) Pravo na povlasticu invalidno lice ostvaruje na osnovu knjižice za povlašćenu vožnju koju izdaje: Savez slepih i slabovidih Srbije za slepo lice, Savez udruženja distrofičara Srbije za lice obolelo od distrofije i srodnih mišićnih i neuromišićnih bolesti, Savez paraplegičara i kvadriplegičara Srbije za lica obolela od paraplegije i kvadriplegije, Savez za cerebralnu paralizu, dečju paralizu i plegije za lice obolelo od cerebralne paralize, dečje paralize i plegije i Društvo multipleks skleroze Srbije za lice obolelo od multipleks skleroze.

(2) Pravo na povlasticu pratilac invalidnog lica ostvaruje na osnovu objave za besplatnu vožnju, odnosno objave za povlašćenu vožnju koju izdaju odgovarajuće organizacije iz stava 1. ovog člana.

(3) Knjižica, odnosno objava za povlašćenu vožnju iz st. 1. i 2. ovog člana javne su isprave.

(4) Sadržinu i obrazac knjižice, odnosno objave iz stava 3. ovog člana propisuje ministar nadležan za socijalna pitanja.

Član 7.

(1) Organizacije iz člana 6. ovog zakona vode evidenciju o izdatim knjižicama i objavama.

(2) Evidencija o izdatim knjižicama, odnosno objavama, sadrži broj knjižice, odnosno objave, ime i prezime korisnika, svojstvo korisnika i datum izdavanja knjižice, odnosno objave.

Član 8.

(1) Poslove iz čl. 6. i 7. ovog zakona organizacije iz člana 6. ovog zakona obavljaju kao poverene poslove.

(2) Nadzor nad obavljanjem poverenih poslova iz stava 1. ovog člana obavlja ministarstvo nadležno za socijalna pitanja.

Član 9.

Sredstva za ostvarivanje prava na povlastice po odredbama ovog zakona obezbeđuju se u budžetu Republike.

Član 10.

(1) Prevoznik čije je sedište u Republici Srbiji podnosi zahtev za naknadu u visini povlastice, sa odgovarajućom dokumentacijom, ministarstvu nadležnom za socijalna pitanja.

(2) Kada prevoz obavlja prevoznik čije je sedište van teritorije Republike Srbije, invalidno lice, odnosno njegov pratilac, ostvaruje pravo na povlasticu podnošenjem zahteva za naknadu u visini povlastice, sa odgovarajućom dokumentacijom, ministarstvu nadležnom za socijalna pitanja.

Član 11.

Ministar nadležan za socijalna pitanja bliže će propisati način ostvarivanja prava na povlastice iz ovog zakona, kao i sadržinu zahteva i odgovarajuću dokumentaciju iz člana 10. ovog zakona.

Član 12.

Odgovorno lice u organizaciji iz člana 6. ovog zakona, koje izda knjižicu, odnosno objavu, za povlašćenu vožnju suprotno odredbama ovog zakona, kazniće se za prekršaj novčanom kaznom u iznosu **od 2.500 do 50.000 dinara**.

Član 13.

(1) Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o povlasticama u unutrašnjem putničkom saobraćaju slepih lica i njihovih pratilaca ("Službeni glasnik SRS", br. 6/79, 30/79, 48/79 i 17/87) i propisi doneti na osnovu tog zakona.

(2) Za ostvarena putovanja sa povlasticom u smislu propisa iz stava 1. ovog člana do dana stupanja na snagu ovog zakona sredstva se obezbeđuju pod uslovima i na način određen tim propisima.

Član 14.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom glasniku Republike Srbije".